

РЕШЕНИЕ

№ 32786

гр. София, 07.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
публично заседание на 07.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **10250** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 44, ал. 6 от Закона за чужденците в Република България.

С жалба, вх. № 23838/01.10.2025 г. адвокат Т. Л., като пълномощник на С. Х. С. – гражданин на И. е оспорила от негово име ЗАПОВЕД № УРИ 5392 ПАМ-1021/18.09.2025 г. на началник Отдел „Миграция“- СДВР, с която, на основание чл. 44, ал. 6 от Закона за чужденците в РБ е принудително настанен в СДВНЧ за срок „не повече от 6 месеца от датата на фактическото настаняване“.

Жалбоподателят се явява лично и заедно с упълномощения адвокат: поддържа жалбата, с която се твърди материална и процесуална незаконосъобразност на заповедта; представя заверени преписи на удостоверения, за които твърди да касаят настоящ адрес на майката на жалбоподателя и на неговата дъщеря. За констатация представя оригинал на Решение № 44 -В/01.10.2025 г., на интервюиращ орган от ДАБ, с което не е допусната последваща молба от жалбоподателя за международна закрила, от 11.09.2025 г.

Ответникът, чрез упълномощен юрисконсулт, който не се явява в съдебно заседание е заявил писмено становище за неоснователност на жалбата и искане за юрисконсултско възнаграждение. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема по същество следното.

В административната преписка са налице данни за това, че понастоящем С. Х. С. – гражданин на И. е със статут на незаконно пребиваващ в РБ, както и че: със Заповед рег. № 4379ОЧ-88/26.02.2021 г. (л. 14 от делото), издадена от началника на Гранично полицейско управление „К., – ГД „ГП“- МВР е постановена ПАМ „връщане в страната на произход; с Телеграма № 4094/20.02.2025 г. на ГД „НП“ чужденецът е обявен за общодържавно издирване;

след като през 2016 г. влязъл в РБ направил опит да достигне до Германия, но бил задържан на границата между Румъния и У., след което е експулсиран в И.; впоследствие отново влязъл в РБ не по установения ред. Като се позовава на изложените в докладната записка от 19.08.2025 г. (л. 15) данни и на издадената от началника на Гранично полицейско управление „К.“ Заповед рег. № 43790Ч-88/26.02.2021 г., за обезпечаване изпълнението ѝ, и поради опасност чужденецът да се укрие началникът на Отдел „Миграция“ - СДВР с процесната по настоящото дело Заповед № УРИ 5392 ПАМ-1021/18.09.2025 г. (л. 11).

Съдът преценява жалбата като процесуално допустима за разглеждане, но неоснователна.

Настаняването на С. Х. С. – гражданин на И. в СДВНЧ е последица от наложената по отношение на него ПАМ, на основание чл. 39а, ал. 1, т. 2 ЗЧРБ. Установени са и не се оспорват от страна на жалбоподателя изложените в оспорената заповед и в докладната записка данни, че пребивава незаконно в РБ и отказва да се завърне доброволно в страната на произход.

Хипотезите, очертани в ал. 6 на чл. 44 ЗЧРБ, за принудително настаняване в СДВНЧ, в случай, че не е възможно ефективно прилагане на други достатъчни, но по-леки принудителни мерки са идентични с тези по чл. 15, § 1 от Директива 2008/115/ЕО: когато е налице опасност от укриване, или когато засегнатият гражданин на трета страна избягва или възпрепятства подготовката на връщането или процеса по извеждането. Каза се, че ответникът е приел наличие на опасност от укриване, позовавайки се на цитираната докладна записка. Съдът приема, че реално съществува такава опасност, предвид поведението на чужденеца и потвърденото от него нежелание да се завърне в И.. От съдържанието на Телеграма № 4094/20.02.2025 г. на ГД „НП“ се установяват и данни за наличие на наказателно дело за престъпление от общ характер, с участието на С. Х. С., за което му била определена мярка за неотклонение „задържане под стража“. От друга страна (потвърдено от адвоката в съдебното заседание) чужденецът не е установил и доказал наличието на обстоятелства за налагане на обезпечителни мерки, по смисъла на чл. 44, ал. 5 ЗЧРБ. Недоказаните твърдения за наличие на семейство, което пребивава в РБ не са относими към настоящото съдебно производство, чиито предмет е заповедта на принудително настаняване в СДВНЧ, на основание чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ. В тази връзка нямат отношение и нормите на ЗУБ.

Според представения от ответника протокол (л. 13) фактическото настаняване на чужденеца в СДВНЧ е, считано от 18.09.2025 г., което означава, че 6-месечният срок по чл. 44, ал. 8, изр. първо ЗЧРБ ще изтече на 18.02.2026 г. Жалбоподателят не твърди и по делото няма данни за предходни принудителни настанявания в СДВНЧ. Съдът приема също, че съществува разумна възможност да бъде организирано от страна на Дирекция „Миграция“ изпълнението на ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 ЗЧРБ.

В заключение, оспорената Заповед № УРИ 5392 ПАМ-1021/18.09.2025 г. е: постановена от компетентен административен орган; съответства на изискванията за форма и е съобразена с коментираните по – горе материалноправни условия за принудителното настаняване на С. Х. С. – гражданин на И. в СДВНЧ, при Дирекция „Миграция“ - МВР. Жалбата, като неоснователна подлежи на отхвърляне. На ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 24, изр. първо от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 200 лева.

Водим от горното и на основание чл. 44, ал. 8, вр. чл. 46а, ал. 1 и ал. 2 ЗЧРБ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата, вх. № 23838/01.10.2025 г. от С. Х. С. – гражданин на И.,

против ЗАПОВЕД № УРИ 5392 ПАМ-1021/18.09.2025 г. на началник Отдел „Миграция“- СДВР, с която чужденецът е настанен принудително в СДВНЧ за срок „не повече от 6 месеца от датата на фактическото настаняване“.

ОСЪЖДА С. Х. С. – гражданин на И., ЛНЧ: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи – МВР юрисконсултско възнаграждение, в размер на 200 лв. (двеста лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: